

50 à 60 Rd. om Aaret. Alle disse smaa Omstændigheder skulle dog virkelig tages med, naar Skatten skal træffe Eiendomsbesiddere, hvis Eiendomme ere af lige Størrelse, ganske reiserdig; men mine Herrer ville dog indrømme, at det er en Umulighed for et Sogneforstanderskab at gaae tilbunds i en saadan Undersøgelse. Men kan altsaa et Sogneforstanderskab ikke ligeoverfor Sognets Gaardmænd forsvare, at den Skat, de have sat dem i, er fuldkommen mathematisk nøjagtig beregnet, saa opstaaer der meget let i Communen Misnøie med Sogneforstanderskabet, hvilket gjør Stillingen som Medlem af Sogneforstanderskabet langt mere byrdefuld, langt mere ubehagelig i en lille Commune paa Landet end en lignende Stilling i en stor Commune som Kjøbenhavn eller en af de større Kjøbstæder. Der forsvinder det, om man faaer en eller anden Uven, men det gjør sig daglig bemærket, naar man boer i en lille Commune paa Landet. I, hvad jeg nu har sagt, ligger jo en Indrømmelse fra min Side af, at man i ethvert Fald maa gaae ind paa en saa nøie Undersøgelse som muligt paa Landet af enhver Skatteholders Evne og derefter udfinde, hvad han skal ansættes til; men da letter det Communalbestyrelserne ganske overordentligt, naar de have en vis bestemt Sum, de kunne holde sig til. Denne Sum skal staffles tilveie, det føler enhver af Beboerne, og naar Talen kun er om, at der skal udredes en Million af hele Landet, for om muligt at staffe nogenlunde Balance mellem Statens Indtægter og Udgifter, saa bliver det, der kan falde paa hver Commune, jo ikke af nogen stor Betydning, og det bliver kun lidt for hver enkelt Skatteholder at udrede. Naar man da seer, at dermed har man den Sag fra Haanden, bryder man sig ikke saa meget om, om der ogsaa skulde være betalt nogle Skilling mere eller mindre; men skal derimod Skatten fremtræde som en vedvarende Skat, eller er der Udset til, at det er en Skat, som vil vedvare, ja, saa bliver den betragtet med ganske andre Øine, og saa vil der finde en nøie Undersøgelse Sted mellem Communerne indbyrdes af, hvorledes Communalbestyrelsens Ansættelse i den ene Commune

harmonerer med Ansættelsen i den anden Commune, og naturligtvis vil der altid være Grund for Nogle til at sige: Hvorfor har vort Sogneforstanderskab taget os saa haardt? De Andre maae jo ikke udrede nær saa meget som vi. Dette vil snarest indtræde, naar det er en reen Procentskat, der indføres. — Dette er væsentlig de Grunde, hvorfor jeg maa holde paa den saakaldte Contingentskat, og jeg haaber, at jeg med disse saa Ord har udtalt mig tydelig nok om de forskjellige Forhold ved Skatten, efter som den hviler paa den ene eller den anden Basis, enten som en Contingentskat, der er paalagt for 2 Aar, eller en Procentskat, hvilken i og for sig indeholder et Bink om, at det vil blive den Skattnorm, som man i Fremtiden vil holde sig til. Min Anskuelse maa jeg saameget mere fastholde, naar jeg i Forbindelse med dette seer hen til, at der arbeides paa en Communallov, hvorefter for Fremtiden de Udgifter, som skulle udredes til Amtsrepartitionsfonden, ikke mere som hidtil komme til at hvile alene paa Hartkornet, men ogsaa skulle erlægges efter Procentsystemet, altsaa efter den engang lagte Basis i Communerne, hvorefter Skatten til Staten er udregnet. Det er en meget forunderlig Omlægning af en Byrde, der har hvilet paa Eiendommene fra ældre Tid af, at disse Udgifter til Amtsrepartitionsfonden ikke fremdeles skulle udredes af Hartkornet; thi Enhver, som har kjøbt en Eiendom i de senere Aar, ja siden 1802, har ved Kjøbet af Eiendommen beregnet, hvilke Byrder og Skatter der hvilede paa den efter Hartkorn, og han har ved de ordinaire Statskatter saa at sige ikke haft nogen Udgift til Staten, idet Skatten mere er anset som en Prioritet, der hviler paa Eiendommen. En lignende Calculé har man gjort over, hvad de communale Udgifter kunde blive, og med Hensyn dertil kan man jo nok have forregnet sig noget, idet de communale Udgifter altid ere stigende og i temmelig høi Grad stigende, men Frygt og Fare viser der sig dog med Hensyn til Skatteforholdene, naar man omlægger Skatterne og lader de Skatter, som tidligere have været hvede af Hartkornet, gaae over til at udredes af Formuen eller Indtægterne; thi da tager